

vendighed for ham, men tillige for andre Medlemmer her i Salen at stille sig paa det Standpunkt, at man skulde søge at bidrage Sit til, at de Resultater, der fremkom af Forhandlingerne her, vare saa gunstige som muligt og navnlig saa lidt stridende mod de Principer, vi tidligere havde kæmpet for, som det stod i vor Magt at gjøre dem til. Dette gjælder nu i fuldt Maal med Hensyn til Behandlingen af Flaadeloven; thi hvad denne angaar, var det tidligere fra Fler-tallets Side udtalt som vort principale Støde, at med Hensyn til Flaadens Udvikling vilde vi være villige til at gjøre væsentlige Indrømmelser. De Meningsuligheder, som der vare tilstede, vare af ingen eller ringe Betydning, og skulde der altsaa nu ad den nye Politiks Vej søres Noget igjennem, var det klart, at der var det Punkt, hvor man uden Brud paa vore gamle Principer kunde føre Noget igjennem, og naar det derigjennem tillige kunde opnaas, at den Bestræbelse, der gik ud paa at forlade Principerne paa andre Omraader, navnlig ved Hærloven, kunde blive standset, kan jeg ikke se rettere end, at der derved er opnaaet et ret heldigt Resultat. Jeg tror ogsaa, at det i den Henseende vil have sin Vægt, og at det mulig vilde have været lettere for det ærede Medlem at gaa videre paa den Glidbane, han nu er inde paa, dersom Flaadeloven ikke havde været vedtagen. Jeg siger dette, for at man ogsaa kunde kjende min Opfattelse af, hvad der er foregaaet tidligere i denne Samling i denne Henseende. — Jeg skal tillade mig at slutte med fremdeles at opfordre det høie Thing til at stemme for det foreliggende Forslag til en motiveret Dagsorden.

Berg: Det er et meget resigneret Standpunkt, det ærede Medlem (Bojsen) indtager ligeoverfor Flaadeloven. Det undrer mig kun, at han ikke i de 6 foregaaende Samlinger er kommen til samme Resultat, thi det kunde han have haft det første Aar, lige saavel som nu, eftersom Regjeringen har faaet fuldt ud, hvad den ønskede — paa mange Punkter mere, end den da forlangte. Heller ikke stemmede det, som det ærede Medlem sagde, med hans første, principale Standpunkt — dem har han havt mange af — thi da heb det: Forholdsvis større Vægt paa Flaaden end paa Hæren, og vi bilagde det med Forslag, hvorfor da bilægge det med andre For-

slag, end her nu senere ere komne frem. Derhos skal jeg gjøre opmærksom paa, at man ved Bevillingen paa Finansloven gennem flere Aar har fyldestgjort i alt Væsentligt dette, at lægge større Vægt paa Flaaden end paa Hæren. Flaadens Gjennemsnitsudgifter i 10 Aar have været 3,700,000 Kr. De ville nu efter den nye Lov blive omtrent 1 Mill. dyrere, ikke at tale om de eventuelle Forhøielser af Lønnings- og Pensionkontoen. Altsaa, det er et meget resigneret Standpunkt fra det ærede Medlems Side. Paa den Maade kan man meget let faae fastholdt sit principale Standpunkt, naar man endelig efter 6 Aars Forløb beslutter sig til at gaa over paa Regjeringens Forslag i Et og Alt. Et vil jeg derimod gjerne indrømme det ærede Medlem, nemlig at det er gjort vanskeligere at faae Hærloven revideret ved dette betydelige Tillæg til Bevillinger til Flaaden, som de Herrer have givet, og det glæder mig at faae en aaben Tilstaaelse af det ærede Medlem for, at det var et af Momenterne for hans Venner til at faae Flaadeloven afgjort, nemlig for derved at lægge endnu større Hindringer, end Sagen selv frembyder, i Veien for Hærrevisionen. Saameget stærkere maa altsaa de ærede Medlemmer bære Ansvar for, at, vi, hvis det bliver Resultatet, blive ved at have den gamle Hærløve med alle dens, for Gjenindfaldsens Vedkommende efter min Mening i høi Grad unødvendige, Byrder. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sammenligning. Det ærede Medlem nedstemte nu meget sine Anker med Hensyn til de i næste Afsnit af Forhandlingerne foreliggende Endringsforslag, som han ved sin Dagsorden vil have sat ud af Verden, idet han erklærede for det Første, at alle de Indrømmelser, som han mente, hans Venner i hans Fraværelse havde gjort, ikke afvege fra Principerne af 1867 eller fra de Principer, han havde holdt paa, og dernæst, at de andre Indrømmelser, som de Herrer ikke havde været med til, afvege heller ikke, sagde han, fra Principerne af 1867, men hvor bliver saa det ærede Medlem fra Nibe (B. Holm) af med al den Tilbagegang, han nævnte fra Loven af 1867? Det er jo nu rent reduceret af hans ærede Ven fra Sege. Der bliver nu slet ingen Tilbagegang. Han værger det ærede Medlem mod, at han har gjort Noget, og siger, at ved de Forslag, vi have stillet, er der heller ikke stet noget Tilbagekridt i saa Henseende. Nu